

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۸/۱۰/۱۶

لیکواله: خانگه اتل

د افغانستان څلوېښت کلنه غمیزه او د سولې هڅې

له تېرو څلوېښتو کلونو راهیسې افغانستان د نورو لارې او نږدې دښمنانو له خوا په لگول شوي اور کې سوځي. بده یې لا دا چې دې اور ته تر ډېره پخپله د همدې وطن ځینې ناخلف بچیان پوکي ورکوي او په یو ډول په لوی لاس د دې جگړې د اور لپاره د سون لږکي شوي دي.

افغانستان د خپل طلايي جیوپولیتیک موقعیت له کبله د سیمې او نړۍ په کچه د ډېر شمېر هیوادونو توجه خپله کړې او هر هیواد هڅه کوي چې د دغه موقعیت د کنترول د ترلاسه کولو لپاره خپل ټول سیاسي، اقتصادي او حتی پوځي زور وکاروي.

په وروستیو څلورو لسيزو کې یو شمېر گاونډي هیوادونه د ځینو لویو او بډایو هیوادونو په لاسنيوي د دې هیواد د بې ثباته کولو او د اساسي بنسټونو د له منځه وړلو پوره هڅې کړې دي. دا چې دغو هیوادونو په خپل زور د دې هیواد د ایل کولو وس په ځان کې نه لیده نو له پیله تر اوسه پورې یې دا هڅه کړې چې د یو شمېر افغانانو په شمولیت ځینې سیاسي او پوځي جوړښتونه رامنځته کړي او له هغوی ملاتړ وکړي. ځینو دغو کړیو دغو هیوادونو ته په افغانستان کې د لاسوهنې پراخې زمينې مساعدې کړې او د جگړې لمن یې لا نوره پسې وغځوله.

د یادو څلوېښتو کلونو په لومړیو کې د سولې په نسبت هڅې نه ترسترگو کېږي خو وروسته له هغه د ډاکتر نجیب په مشرۍ نظام رامنځته شو، د سولې لپاره پر ځینو لارو چارو غور وشو. نجیب د ملي مصالحې پروسه اعلان کړه، خو دې پروسې ځکه کوم ځای ونه نیو چې نه په ملي، نه په سیمه ییزه او نه په نړیواله کچه د سولې لپاره کومه رښتني اراده موجوده نه وه. که یو څه پرمختګ به لیدل کېده هغه به هم ډېر موقتي و. موقتي د دې لپاره و چې د افغانستان دښمنانو غوښتنل سوله غوښتونکي افغان اغفال کړي. د اغفال دا پروسه له هغه وخته تر اوسه پورې په هماغه کچه روانه ده او دا تصور موجود دی چې ترڅو د یوې خوا مجبوریتونه رامنځته نه شي نو دا جگړه به یا ورو یا گړندی دوام مومي.

د سولې لپاره په تېرو اووه لسو کلونو هیلې یو څه زیاتې شوې. خو ژر ټکنۍ شوې، ځکه یو شمېر هیوادونو نه غوښتل چې افغانستان د یو باثباته نظام څښتن شي او ټوله اداره پخپل لاس کې ولري. نو هڅې وشوې چې تفرقي او گډوډۍ ته لمن ووهل شي او افغان نظام له دننه داسې خورو وور وي چې اساسي مسایلو ته یې پام وانه وړي. مثلاً د لومړنیو اساسي اقتصادي بنسټونو رغول. که چېرته داسې وشي نو افغانان به د ملکیت پوره احساس سره په هرڅه خپل کنترول زیاتوي په تېره پر هغو اوبو باندې چې هرکال په پریمانه کچه او مفت ختیځ او لوېدیځ ته بهیږي.

په ظاهره د بن په ناسته کې د ځینو کړیو لارې والی د افغانستان د جگړې د بیا تودیدو سبب شو. جگړو یو ځل بیا زور واخیست او تر یو بریده د سولې لپاره اړتیا احساس شوه. خو په لویه کچه ونه پالل شوه. د کرزي په دوره کې ډېره هڅه وشوه چې د جگړې یو مهم لوری یعنی حزب اسلامي له نظام سره یو ځای شي، خو دا هڅې د څو څرگندو او ناڅرگندو دلایلو له کبله هرځل د پایلې په وخت کې له خنډ و خنډ سره مخ کېدلې چې دې کار بیا خپل کورني او بهرني عوامل درلودل. یو شمېر هیوادونه او استخباراتي شبکې او دننه په افغانستان کې یو شمېر کړۍ د خپلو گټو په خاطر دې پروسې ته حاضر نه و. حتی د سولې کومه عالي شورا هم چې جوړه شوې وه، د دې خنډونو په وړاندې د خپلو داخلي اختلافاتو او د نورو قوتونو د مخالفت له کبله نه توانېده چې دا پروسه عملي کړي.

د ملي وحدت حکومت په وخت کې سره له دې چې مخالفتونه لا هم پخپل قوت کې موجود وو، دې هڅو یو څه رنگ راوړ. په دې بهیر کې د ملي وحدت حکومت تر چتر لاندې ځینو اشخاصو په پوره رښتینولۍ هڅه وکړه چې د سولې

د پاڼو شمېره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رایرلو مخکې په خیر و لولئ

لپاره لومړۍ له حزب او بيا له نورو مخالفانو سره د سولې پروسه تعقيب شي. په دې لړ کې د ملي امنيت د پخواني سلاکار حنيف اتمر هڅې د ستاينې وړ دي. هغه د خپلو هڅو په پايله کې د سولې داسې يو ميکانيزم بري ته ورساوه چې هم يو مخالف له مخالفته لاس واخلي او هم د زياتو امکاناتو د غوښتلو غوښتنه ونه لري. نوموړي د رسنيو له استازو سره د خبرو پر مهال بيا بيا دې اندېښنو ته په پام کې دا بهير به په سم لوري کې او ستونزې به نه راولاړوي، اطمینان ورکاوه. بالاخره هغه څه وشول چې نوموړي وېل.

پر دې سربېره د دولت له نورو مخالفانو سره هم د سولې هڅې جاري وساتل شوي. پټې او ښکاره ناستې وشوي او دا هيلې رامنځته شوي چې طالبانو سره هم سوله کېدونکې ده. دا مساله وروسته له هغه ښه راڅرگنده شوه چې د حنيف اتمر په هڅو د همدغه کال په کوچني اختر کې د لومړي ځل لپاره د طالب او حکومت ترمنځ درې ورځنۍ اوربند اعلان شو. دې اوربند خلک د سولې په نسبت ډېر هيله من کړل او دا تمه موجوده وه چې د اختر اوربند او سولې ته د عادي طالبانو تنده سوله به ځنډې نه پاتې کېږي.

اتمر په رښتني توگه هڅه کوله چې د جگړې عوامل په گوته کړي او بيا يې د له منځه وړلو هڅه وکړي. تمه کېږي چې نوموړی اوس هم چې په دې برخه کې لوی لاس لري دغه بهير تعقيب کړي او د سولې په نسبت هيلې نهيليو ته پرېږدي.

که چېرته د سولې لپاره ځينې داسې اشخاص، کړۍ او حکومت په رښتني توگه خپله وفاداري څرگنده کړي، سوله لري او ناشوني نه ښکاري

پای